

ד"ר ישראל סמילינסקי: תגובה למאמרו של עוזי רובין (המקרה המופלא של הלייזר שלא היה, הארץ, 18.2.2020), 18.2.2020

התבקשתי לחזור ולהגיב על מאמרו של עוזי רובין בהארץ מהיום.

עוזי רובין, כרחבעם המלך בשעתו, טועה ומטעה. תשובה מפורטת תינתן ע"י "מגן לעורף" בהמשך. רק כמה הערות בינתיים:

(1) הסיבה שה"סקייגארד" נישאר בגדר הצעה לא ממומשת היא כי עוזי רובין ושו"ת מנעו הגשתה.

(2) קצב השיגור אינו הגורם הקובע ביירוט אלא משך הזמן בו חשוף המטח למיירט. זה ארוך במידה ניכרת בלייזר מאשר בכיפה – רדיוס ההגנה שלה גדול יותר. זה מאפשר ללייזר לטפל במטח טילים אחד אחד לפי התור, כשהוא עובר מאחד לשני.

(3) המתבונן בתצלום שצירף ע. ר. למאמרו רואה כי בסוללה ישנם 20 טילי טמיר. אחרי שישוגרו בבת אחת – כמה זמן תמשך ההטענה מחדש? מה יקרה בינתיים אם האויב ממשיך לשגר? הפעולה בלייזר רציפה.

(4) מחיר יריה בלייזר הוא כשתי מאיות ממחיר טיל טמיר. פירוש הדבר שמלאי הטמירים יאזל הרבה לפני שיאזל מלאי טילי החיזבאללה. ומה אז, עוזי רובין?

(5) וגם אם ימלאו אסמינו טמירים, רבים כחול אשר על שפת הים, מה יקרה עם שיירות המובילים שישאו אותם לסוללות? סתם פקקי תנועה – או פקקי תנועה חסרי תוחלת אחרי שמחלפים מרכזיים יהרסו ע"י טילי שיוט? כי כיפת ברזל אינה מסוגלת להתמודד עם טילי שיוט, ולייזר יכול.

(6) מה יקרה כשיפגע מחסן עשרות אלפי טמירים מטיל שיוט מדוייק? חשב על כך פעם העוזי הזה? מה גודל המפגע הסביבתי שיתרחש אז? (אחד הפיצוצים העזים בהיסטוריה ארע כשאנית נשק התפוצצה בהליפקס והחריבה את העיר).

(7) הלייזר מופעל בדלק סילוני כזה שנמצא בכל שדה תעופה, ולא כפי שבדה ד"ר רובין. אתה חי בשלום עם דלק סילוני, עוזי? סביב הלייזר הכימי מוגדר רדיוס בטחון בו אסור למפעיליו להמציא בעת פעולתו. גודלו ~20 מטר, כלומר שטחו כדונם. סביב סוללת כיפת ברזל רדיוס הבטחון הוא ~100 מטר כלומר שטח של כ-25 דונם. ומי שראה תמונת שיגור טיל ראה את כמויות הגאזים הלוהטים הנפלטים בעת השיגור. אז אנא, עוזי רובין – כשמדברים על גאזים הכבד ושב בשקט.

(8) "הלייזר החשמלי".

אני עוקב אחרי התפתחותו כבר חמישים שנה. בחלק מזמן זה השתתפתי בפיתוחו. הוא בין אלופי העולם בלהיות שתי ציפורים באוויר. הלייזר הכימי כבר ביד, מזה ארבעים שנה.

(9) ואם הנ"ל תולה יהבו בלייזר שיהיה פעם, הרי כל התנגדותו ללייזר עכשיו היא בדיחה.

(10) עננות וגשם מהווים בעיה מסויימת, אך לא נוראית כפי שעוזי רובין מציג אותה. מחקרים וחישובים הוכיחו כי קרן של לייזר רב עוצמה מליגת המגווט יכולה לקדוח את דרכה למטרה גם בעדם. אבל מר נגל, האיש שקבר את הסקייגארד, אמר בראיון לרביב דרוקר: "שמונה שנים מחיי השקעתי בפיתוח הנאוטילוס, הוא היה הבייבי שלי, ואז התברר לי שיש עננים בשמיים".

למרות הוידוי המזעזע הזה אני מסרב לקבל שנגל שוטה עד כדי כך. (אף כי אם זה מה שבחר כתירוץ אינו מעיד על חכמה יתרה). סביר יותר שמפא"ת, ונגל ורובין בתוכם, שקלו היטב את כדאיות השימוש בלייזר לפני שהוציאו 400 מיליון דולר מכספנו על פיתוח, וסיבה אחרת, שקל לנחש מה היא, גורמת להם להיתלות בנימוק העלוב הזה. ואילולי ידעו שאין בו ממש, הרי לא היו ממשיכים עכשיו ושופכים כסף על הלייזר החשמלי שלהם.

11) ואם מזכירים עננים והפרעות אטמוספריות – הם מפריעים לליזר הכימי פחות מאשר לליזר החשמלי בגלל ההבדל בין אורכי הגל שלהם – הלייזר הכימי פועל באינפרה אדום המתפשט היטב באטמוספירה והלייזר החשמלי פועל על סף התחום הנראה וסובל מהנחתה כבדה. כאן הסתירה בין הטיעונים ובין המעשים זועקת לשמיים.

12). וכאן חובה להזכיר עובדה נוספת. הלייזר החשמלי מסוכן לעיניים ובעוצמות בהן הוא פועל כל החזרה או פיזור של תפוקתו תהווה סכנה חמורה לציבור.

והאנשים הללו, שכך פועלים, שכך מדברים, שכך כותבים, יזכרו לדראון עולם.